

de Andre, kjede af, at holde deres Stykker vedlige, og saa forfalder jo en saadan Veie i høi Grad. Om ogsaa saadanne Veie nu ikke egne sig til at optages under offentlig Control, er dog det Offentlige i en væsentlig Grad interesseret i, at de ere i en saarbar Stand. Naar saaledes f. Ex. en Veie gaar ud til 4 eller 5 Udflyttersteder, er det jo meget vigtigt, at den er fremkommelig, navnlig i Ildbrandstilfælde, eller naar der skal hentes Læge. Jeg troer derfor, at denne Lov vil afhjælpe Misligheder, som nu ikke saa sjældent finde Sted i høi Grad.

Der er dog nogle enkelte Punkter i Lovforslaget, som ogsaa jeg kunde ønske forandrede, og det er navnlig i § 3. Det er allerede af den første Aarrede Taler (Drejer) bemærket, at Bestemmelserne i §§ 3 og 4 ikke staae i nogen god Overensstemmelse med hinanden, og jeg kunde meget ønske, at det Udvalg, som Sogneforstanderskabet ifølge § 3 skal sende til Aastedsforretningen, maatte blive berettiget til, ligesom Landsynsmændene, selv at affige Kjendelse, og det navnlig saa hurtigt som muligt; thi det Indtryk af Sagen, som Bedkommende faae ved selv at møde paa Aastedet, gjør, at de bedst ville være istand til at kunne afgive Kjendelse, hvilken de derfor ville kunne give meget hurtigt. Det er i Udvalget foreslaaet, at Kjendelsen skal affiges 14 Dage, efterat Forretningen er afholdt; men dette forekommer mig at være en altfor lang Tid, og heller ikke at stemme med hvad der er Brug med Hensyn til Landsynsmændene; det Indtryk, som disse faae af Sagen ved at møde paa Aastedet, gjør, at de strax kunne komme paa det Rene med, hvorledes Kjendelsen bør affiges. Grunden til, at der er sat en Tid af 14 Dage, er formodentlig den, at § 3 vil have, at hele Sogneforstanderskabet skal affige Kjendelsen; de Delegerede skulle blot referere Sagen, og saa skal Sogneforstanderskabet in pleno affige Kjendelsen. Dette finder jeg imidlertid ikke er nogen heldig Bestemmelse; thi de Medlemmer af Sogneforstanderskabet, der ikke have været med paa Aastedet, ville i Reglen henholde sig til dem, som de have givet det Tillidsbrev at møde der. Jeg kunde derfor ønske, at det, i Analogi med hvad der er bestemt angaaende Landsyns-

mændene for de mindre Bandsløbs Bedkommende, blev bestemt her, at disse Delegerede i første Instans selv skulde affige Kjendelsen, hvilken jo ikke er inappellabel, idet den jo kan indbringes til Amtsraadet. Naar man betænker, at Landsynsmændenes Kjendelse i mange Tilfælde paa en Maade er inappellabel, fordi de der føle sig forurettede i disse mindre Sager, nødvendig ville bruge den kostbare Appel til Landvæsenscommissionen, til hvilken der alene kan appelleres i disse Sager, og man dog finder at kunne betroe Landsynsmændene at affige Kjendelsen, saa maa man saa meget mere kunne betroe det til Medlemmer af Sogneforstanderskabet at affige en Kjendelse, som med langt større Vished kan indbringes til Amtsraadet. — Ogsaa jeg for mit Bedkommende vil ønske, at det lille Ord „kan“ i Begyndelsen af § 3 bliver forandret til: „skal“. — Jeg troer, at det ikke bør overlades til Sogneforstanderskabets Afgjørelse, om det vil sende Delegerede til Aastedet eller ei, men at Lovet i saa Henseende bør være befalende. — I § 4 er en saadan Bestemmelse optagen, som jeg ønsker optagen i § 3. § 4 siger nemlig, at, naar en Veie gaar igjennem flere Communer, skal ethvert af vedkommende Sogneforstanderskaber vælge tre Delegerede, og at disse Delegerede da i Forening skulle behandle og paa kjende Sagen; i dette Tilfælde skulle altsaa ikke selve Sogneforstanderskaberne paa kjende Sagen. Disse to Paragrapher samstemme altsaa ikke i dette Punkt; men jeg troer, at ligesaa godt som man kan betroe Delegerede fra forskjellige Sogne at affige Kjendelse med Hensyn til en Veie, der har en længere Udstrækning, maa man ogsaa kunne betroe Delegerede fra eet Sogneforstanderskab at affige en Kjendelse, som kun vedkommer et enkelt Sogn. Jeg troer, at Sagen vil vinde bethdeligt derved med Hensyn til Hurtigheden, og at i det Hele taget Loven vil blive til større Gavn for alle Paagældende. Jeg har allerede udtalt, at jeg anseer det for en meget heldig Forandring, at Appellen med Hensyn til disse Sager, istedetfor at stee til Landvæsenscommissionen, saaledes som bestemt i § 7, skal stee til Amtsraadet, under hvilket jo Sogneforstanderskaberne sortere, og jeg har heller ikke Noget at erindre imod, at det er Amtsraadet in pleno,